

Aktualizované znění

[40/1995 Sb.](#)

ZÁKON

ze dne 9. února 1995

**o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. [468/1991 Sb.](#),
o provozování rozhlasového a televizního vysílání,
ve znění pozdějších předpisů**

částka 8 Sbírky zákonů ročník 1995 rozeslána 14. března 1995
(účinnost 1. dubna 1995)

se změnami a doplňky provedenými s účinností dnem

zákonem č. [258/2000 Sb.](#) 1. ledna 2001
zákonem č. [231/2001 Sb.](#) vyhlášení (4. července 2001)
zákonem č. [256/2001 Sb.](#) 1. ledna 2002
zákonem č. [138/2002 Sb.](#) 1. června 2002
zákonem č. [320/2002 Sb.](#) 1. ledna 2003
zákonem č. [217/2004 Sb.](#) vyhlášení (28. dubna 2004)
zákonem č. [326/2004 Sb.](#) vyhlášení (31. května 2004)
zákonem č. [132/2003 Sb.](#) 1. července 2004
zákonem č. [480/2004 Sb.](#) vyhlášení (7. září 2004)
zákonem č. [384/2005 Sb.](#) vyhlášení (1. října 2005)
zákonem č. [444/2005 Sb.](#) 1. ledna 2006
zákonem č. [25/2006 Sb.](#) vyhlášení (26. ledna 2006)
zákonem č. [132/2003 Sb.](#) 1. ledna 2007
zákonem č. [160/2007 Sb.](#) vyhlášení (2. července 2007)
zákonem č. [109/2007 Sb.](#) 1. září 2007
zákonem č. [36/2008 Sb.](#) vyhlášení (12. února 2008)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾

upravující regulaci reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, reklamy srovnávací, reklamy na tabákové výrobky, na humánní léčivé přípravky, na veterinární léčivé přípravky, na potraviny a na počáteční a pokračovací kojeneckou výživu, a upravuje obecné požadavky na reklamu a její šíření včetně postihů za porušení povinností podle tohoto zákona a stanovení orgánů dozoru. Dále upravuje regulaci reklamy na alkoholické nápoje, na přípravky na ochranu rostlin, na střelné zbraně a střelivo a na činnosti v pohřebnictví.

(2) Reklamou se rozumí oznámení, předvedení či jiná prezentace šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky,^{1a}) pokud není dále stanoveno jinak.

(3) Komunikačními médii, kterými je reklama šířena, se rozumí prostředky umožňující přenášení reklamy, zejména periodický tisk²) a neperiodické publikace,³) rozhlasové a televizní vysílání, audiovizuální produkce,⁴) počítačové sítě, nosiče audiovizuálních děl, plakáty a letáky.

(4) Sponzorováním se rozumí příspěvek poskytnutý s cílem podporovat výrobu nebo prodej zboží, poskytování služeb nebo jiné výkony sponzora. Sponzorem se rozumí právnická nebo fyzická osoba, která takový příspěvek k tomuto účelu poskytne.

(5) Zadavatelem reklamy (dále jen "zadavatel") je pro účely tohoto zákona právnická nebo fyzická osoba, která objednala u jiné právnické nebo fyzické osoby reklamu.

(6) Zpracovatelem reklamy (dále jen "zpracovatel") je pro účely tohoto zákona právnická nebo fyzická osoba, která pro sebe nebo pro jinou právnickou nebo fyzickou osobu zpracovala reklamu.

(7) Šířitelem reklamy (dále jen "šířitel") je pro účely tohoto zákona právnická nebo fyzická osoba, která reklamu veřejně šíří.

(8) Ustanovení tohoto zákona se vztahují na sponzorování, pokud není dále stanoveno jinak.

§ 2

(1) Zakazuje se

a) reklama zboží, služeb nebo jiných výkonů či hodnot, jejichž prodej, poskytování nebo šíření je v rozporu s právními předpisy,

b) reklama založená na podprahovém vnímání. Takovou reklamou se pro účely tohoto zákona rozumí reklama, která by měla vliv na podvědomí fyzické osoby, aniž by ji tato osoba vědomě vnímala,

c) reklama, která je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního právního předpisu⁵),

d) reklama skrytá. Takovou reklamou se pro účely tohoto zákona rozumí reklama, u níž je obtížné rozlišit, že se jedná o reklamu, zejména proto, že není jako reklama označena,

e) šíření nevyžádané reklamy, pokud vede k výdajům adresáta nebo pokud adresáta obtěžuje; na šíření reklamy elektronickými prostředky a jeho omezení se vztahuje zvláštní právní předpis,^{5a}) za reklamu, která obtěžuje, se považuje reklama směřující ke konkrétnímu adresátovi za podmínky, že adresát dal předem jasně a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena,

f) reklama šířená na veřejně přístupných místech mimo provozovnu jiným způsobem než prostřednictvím reklamního nebo propagačního zařízení zřízeného podle zvláštního právního předpisu^{5b}), stanoví-li tak obec svým nařízením vydaným v přenesené působnosti^{5c}), v rozsahu uvedeném v odstavci 6.

(2) Srovnávací reklama⁶) je přípustná za podmínek stanovených tímto zákonem a zvláštním právním předpisem.⁷)

(3) Reklama nesmí být v rozporu s dobrými mravy, zejména nesmí obsahovat jakoukoliv diskriminaci z důvodů rasy, pohlaví nebo národnosti nebo napadat náboženské nebo národnostní cítění, ohrožovat obecně nepřijatelným způsobem mravnost, snižovat lidskou důstojnost, obsahovat prvky pornografie, násilí nebo prvky využívající motivu strachu. Reklama nesmí napadat politické přesvědčení.

(4) Reklama nesmí podporovat chování poškozující zdraví nebo ohrožující bezpečnost osob nebo majetku, jakož i jednání poškozující zájmy na ochranu životního prostředí.

(5) Reklama šířená společně s jiným sdělením musí být zřetelně rozlišitelná a vhodným způsobem oddělena od ostatního sdělení.

(6) Obec v nařízení vydaném podle odstavce 1 písm. f) stanoví

a) veřejně přístupná místa, na nichž je reklama podle odstavce 1 písm. f) zakázána,

b) dobu, v níž je reklama podle odstavce 1 písm. f) zakázána,

c) druhy komunikačních médií, kterými nesmí být reklama podle odstavce 1 písm.

f) šířena, popřípadě též

d) akce, na něž se zákaz šíření reklamy nevztahuje.

§ 2a

Srovnávací reklama na léčivé přípravky určené k podávání lidem (dále jen „humánní léčivé přípravky“) nebo na zdravotní péči je při splnění podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁷⁾ přípustná, je-li zaměřena na osoby oprávněné tyto léčivé přípravky předepisovat nebo vydávat⁸⁾ (dále jen „odborníci“) anebo tuto zdravotní péči poskytovat.

§ 2b

zrušen

§ 2c

Reklama nesmí, pokud jde o osoby mladší 18 let,

- a) podporovat chování ohrožující jejich zdraví, psychický nebo morální vývoj,
- b) doporučovat ke koupi výrobky nebo služby s využitím jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti,
- c) nabádat, aby přemlouvaly své rodiče nebo zákonné zástupce nebo jiné osoby ke koupi výrobků nebo služeb,
- d) využívat jejich zvláštní důvěry vůči jejich rodičům nebo zákonným zástupcům nebo jiným osobám,
- e) nevhodným způsobem je ukazovat v nebezpečných situacích.

§ 3

Tabákové výrobky

(1) Reklama na tabákové výrobky¹⁰⁾ a rovněž sponzorování, jehož účelem nebo přímým či nepřímým účinkem je reklama na tabákové výrobky, jsou zakázány, pokud není dále stanoveno jinak. To platí též pro sponzorování akcí nebo činností, které se týkají několika členských států Evropské unie nebo jiných států tvořících Evropský hospodářský prostor nebo se konají v několika členských státech Evropské unie nebo v jiných státech tvořících Evropský hospodářský prostor nebo dosahují přeshraničních účinků jiným způsobem.

(2) Za reklamu na tabákové výrobky se pro účely tohoto zákona považuje také

- a) distribuce tabákových výrobků zdarma, jejímž účelem nebo přímým či nepřímým účinkem je propagace tabákového výrobku,
- b) reklama, která se nezmiňuje přímo o tabákovém výrobku, ale využívá ochranné známky,^{1a)} emblému nebo jiného charakteristického rysu tabákového výrobku, pokud dále není stanoveno jinak.

(3) Za reklamu na tabákové výrobky se nepovažuje užití ochranné známky^{1a}) tabákového výrobku registrované nebo užívané pro tabákové nebo jiné výrobky nebo služby před účinností tohoto zákona na reklamu jiných než tabákových výrobků nebo služeb. Přitom způsob, jakým je informace o výrobku nebo službě šířena, musí být zřetelně odlišen od způsobu šíření informace o tabákovém výrobku.

(4) Zákaz reklamy podle odstavce 1 se nevztahuje na

- a) reklamu v periodickém tisku²), neperiodických publikacích³), na letácích, plakátech nebo v jiných tiskovinách nebo reklamu šířenou prostřednictvím služeb informační společnosti^{10a}) určených výlučně profesionálům v oblasti obchodu s tabákovými výrobky,
- b) reklamu na tabákové výrobky ve specializovaných prodejnách tabákových výrobků nebo ve výkladní skříni a na přiměřené označení těchto prodejen,
- c) reklamu na tabákové výrobky v provozovnách, ve kterých se prodává nebo poskytuje široký sortiment zboží nebo služeb, jedná-li se o reklamu umístěnou v té části provozovny, která je určena k prodeji tabákových výrobků,
- d) zrušeno zákonem č. [132/2003 Sb.](#),
- e) publikace, které jsou tištěné a vydávané ve třetích zemích, pokud nejsou především určeny pro vnitřní trh Evropských společenství, nejedná-li se o sponzorování akcí nebo činností, které se týkají několika členských států Evropské unie nebo jiných států tvořících Evropský hospodářský prostor nebo se konají v několika členských státech Evropské unie nebo v jiných státech tvořících Evropský hospodářský prostor nebo dosahují přeshraničních účinků jiným způsobem.

(5) Reklama na tabákové výrobky podle odstavce 4 písm. a) až d) musí obsahovat zřetelné varování tohoto znění: „Ministerstvo zdravotnictví varuje: kouření způsobuje rakovinu“, a to v rozsahu nejméně 20 % reklamního sdělení. U písemné reklamy musí být text varování uveden na bílém podkladu uspořádaném podél spodního okraje reklamní plochy v rozsahu nejméně 20 % této plochy. Text musí být vytištěn černým velkým tučným písmem tak, aby dosáhl celkovou výšku nejméně 80 % výšky bílého podkladu. Reklama šířená audiovizuálním způsobem musí obsahovat titulky s varováním podle vět první a druhé.

(6) Reklama na tabákové výrobky podle odstavce 4 písm. a) až d) nesmí

- a) být zaměřena na osoby mladší 18 let, zejména zobrazením těchto osob nebo užitím prvků, prostředků nebo akcí, které takové osoby převážně oslovují,
- b) nabádat ke kouření slovy nebo například tím, že zobrazuje scény s otevřenými krabičkami cigaret nebo scény, kde lidé kouří nebo drží cigarety, balíčky cigaret nebo jiné tabákové výrobky nebo kuřácké potřeby.

(7) V reklamě podle odstavce 4 se zakazuje bezplatné dodávání vzorků tabákových výrobků široké veřejnosti, mající za cíl propagaci tabákového výrobku.

Alkoholické nápoje

Reklama na alkoholické nápoje¹²⁾ nesmí

- a) nabádat k nestřídmému užívání alkoholických nápojů anebo záporně či ironicky hodnotit abstinenci nebo zdrženlivost,
- b) být zaměřena na osoby mladší 18 let, zejména nesmí tyto osoby ani osoby, které jako mladší 18 let vyhlížejí, zobrazovat při spotřebě alkoholických nápojů nebo nesmí využívat prvky, prostředky nebo akce, které osoby mladší 18 let oslovují,
- c) spojovat spotřebu alkoholu se zvýšenými výkony nebo být užita v souvislosti s řízením vozidla,
- d) vytvářet dojem, že spotřeba alkoholu přispívá ke společenskému nebo sexuálnímu úspěchu,
- e) tvrdit, že alkohol v nápoji má léčebné vlastnosti nebo povzbuzující nebo uklidňující účinek anebo že je prostředkem řešení osobních problémů,
- f) zdůrazňovat obsah alkoholu jako kladnou vlastnost nápoje.

§ 5

Humánní léčivé přípravky

(1) Za reklamu na humánní léčivé přípravky se považují také všechny informace, přesvědčování nebo pobídky určené k podpoře předepisování, dodávání, prodeje, výdeje nebo spotřeby humánních léčivých přípravků. Jedná se zejména o

- a) návštěvy obchodních zástupců s humánními léčivými přípravky u osob oprávněných je předepisovat, dodávat nebo vydávat,
- b) dodávání vzorků humánních léčivých přípravků,
- c) podporu předepisování, výdeje a prodeje humánních léčivých přípravků pomocí daru, spotřebitelské soutěže a nabídkou nebo příslibem jakéhokoli prospěchu nebo finanční či věcné odměny,
- d) sponzorování setkání konaných za účelem podpory předepisování, prodeje, výdeje nebo spotřeby humánních léčivých přípravků a navštěvovaných odborníky,
- e) sponzorování vědeckých kongresů s účastí odborníků a úhrada nákladů na cestovné a ubytování souvisejících s jejich účastí.

(2) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na

- a) označování humánních léčivých přípravků a na příbalové informace podle zvláštních právních předpisů,¹³⁾
- b) korespondenci nutnou k zodpovězení specifických dotazů na konkrétní humánní léčivý přípravek a případné doprovodné materiály nereklamní

povahy,

c) prodejní katalogy a ceníky, pokud neobsahují popis vlastností humánních léčivých přípravků, dále na oznámení, upozornění a poskytnutí informací, týkajících se například změn balení, varování před nežádoucími účinky humánního léčivého přípravku,

d) údaje o lidském zdraví nebo onemocněních, pokud neobsahují žádný odkaz, a to ani nepřímý, na humánní léčivý přípravek.

(3) Předmětem reklamy může být pouze humánní léčivý přípravek registrovaný podle zvláštního právního předpisu.¹⁴⁾

(4) Jakékoliv informace obsažené v reklamě na humánní léčivý přípravek musí odpovídat údajům uvedeným v souhrnu údajů¹⁵⁾ tohoto přípravku.

(5) Reklama na humánní léčivý přípravek musí podporovat jeho racionální používání objektivním představením tohoto přípravku bez přehánění jeho vlastností.

§ 5a

Reklama na humánní léčivé přípravky zaměřená na širokou veřejnost

(1) Předmětem reklamy určené široké veřejnosti mohou být humánní léčivé přípravky, které jsou podle svého složení a účelu uzpůsobeny a koncipovány tak, že mohou být použity bez stanovení diagnózy, předpisu nebo léčení praktickým lékařem, popřípadě na radu lékárníka.

(2) Předmětem reklamy zaměřené na širokou veřejnost nesmí být

a) humánní léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán pouze na lékařský předpis,

b) humánní léčivé přípravky obsahující omamné nebo psychotropní látky.

¹⁶⁾

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na humánní léčivé přípravky použité v rámci vakcinační akce schválené Ministerstvem zdravotnictví.

(4) Zakazuje se poskytování vzorků humánních léčivých přípravků široké veřejnosti.

(5) Reklama zaměřená na širokou veřejnost musí

a) být formulována tak, aby bylo zřejmé, že výrobek je humánním léčivým přípravkem,

- b) obsahovat název humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci. Pokud humánní léčivý přípravek obsahuje jen jednu léčivou látku, musí reklama obsahovat i běžný název tohoto humánního léčivého přípravku,
- c) obsahovat informace nezbytné pro správné použití humánního léčivého přípravku,
- d) obsahovat zřetelnou, v případě tištěné reklamy dobře čitelnou, výzvu k pečlivému pročtení příbalové informace.

(6) Reklama na humánní léčivé přípravky, u kterých nebyla v rámci registračního řízení posuzována účinnost^{15a}), může obsahovat pouze údaje uváděné na obalu či v příbalové informaci těchto humánních léčivých přípravků podle zvláštních právních předpisů^{15b}).

(7) Reklama zaměřená na širokou veřejnost nesmí

- a) vyvolávat dojem, že porada s lékařem, lékařský zákrok nebo léčba nejsou potřebné, zvláště nabídkou stanovení diagnózy nebo nabídkou léčby na dálku,
- b) naznačovat, že účinky podávání humánního léčivého přípravku jsou zaručené, nejsou spojeny s nežádoucími účinky nebo jsou lepší či rovnocenné účinkům jiné léčby nebo jiného humánního léčivého přípravku,
- c) naznačovat, že používáním humánního léčivého přípravku se zlepší zdraví toho, kdo jej užívá,
- d) naznačovat, že nepoužitím humánního léčivého přípravku může být nepříznivě ovlivněn zdravotní stav osob, s výjimkou vakcinačních akcí schválených Ministerstvem zdravotnictví,
- e) být zaměřena výhradně na osoby mladší 15 let,
- f) doporučovat humánní léčivý přípravek s odvoláním na doporučení vědců, zdravotnických odborníků nebo osob, které jimi nejsou, ale které by díky svému skutečnému nebo předpokládanému společenskému postavení mohly podpořit spotřebu humánních léčivých přípravků,
- g) naznačovat, že humánní léčivý přípravek je potravinou nebo kosmetickým přípravkem nebo jiným spotřebním zbožím,
- h) naznačovat, že bezpečnost či účinnost humánního léčivého přípravku je zaručena pouze tím, že je přírodního původu,
- i) popisem nebo podrobným vylíčením konkrétního průběhu určitého případu vést k možnému chybnému stanovení vlastní diagnózy,
- j) poukazovat nevhodným, přehnaným nebo zavádějícím způsobem na možnost uzdravení,
- k) používat nevhodným, přehnaným nebo zavádějícím způsobem vyobrazení změn na lidském těle způsobených nemocí či úrazem nebo působení humánního léčivého přípravku na lidské tělo nebo jeho části.

(8) Jestliže je reklama zaměřená na širokou veřejnost zamýšlena jako připomínka humánního léčivého přípravku, nesmí obsahovat jiné údaje než název humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci, nebo jeho mezinárodní nechráněný název, jestliže takový existuje, popřípadě ochrannou známku.

§ 5b

Reklama na humánní léčivé přípravky zaměřená na odborníky

(1) Reklama na humánní léčivé přípravky zaměřená na odborníky může být šířena pouze prostřednictvím komunikačních prostředků určených převážně pro tyto odborníky (například odborných neperiodických publikací, odborného periodického tisku, odborných audiovizuálních pořadů).

(2) Reklama podle odstavce 1 musí obsahovat

- a) přesné, aktuální, prokazatelné a dostatečně úplné údaje umožňující odborníkům vytvořit si vlastní názor o terapeutické hodnotě humánního léčivého přípravku. Údaje převzaté z odborných publikací nebo z odborného tisku musí být přesně reprodukovány a musí být uveden jejich zdroj,
- b) základní informace podle schváleného souhrnu údajů o přípravku, včetně data schválení nebo poslední revize,
- c) informaci o způsobu výdeje humánního léčivého přípravku podle rozhodnutí o registraci,
- d) informaci o způsobu hrazení z prostředků veřejného zdravotního pojištění.

Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro reklamu na humánní léčivé přípravky, u kterých nebyla v rámci registračního řízení posuzována účinnost^{15a}). Pro obsah reklamy zaměřené na odborníky na tyto přípravky platí § 5a odst. 6.

(3) Obchodní zástupce¹⁷) musí při každé návštěvě provedené za účelem reklamy humánního léčivého přípravku předat navštívenému odborníkovi souhrn údajů o každém humánním léčivém přípravku, který je předmětem reklamy, a informaci o způsobu hrazení těchto humánních léčivých přípravků. Obchodní zástupce je povinen bez zbytečného odkladu předávat příslušnému držiteli rozhodnutí o registraci^{17a}) informace o významných skutečnostech, o kterých se při výkonu své činnosti dozví, týkajících se použití léčivého přípravku, pro který provádí reklamu, a to zejména o všech nežádoucích účincích jemu ohlášených navštívenými osobami.

(4) V souvislosti s reklamou na humánní léčivé přípravky zaměřenou na odborníky se zakazuje jim nabízet, slibovat nebo poskytovat dary nebo jiný prospěch, ledaže

jsou nepatrné hodnoty a mají vztah k jimi vykonávané odborné činnosti.

(5) Rozsah bezplatně poskytovaného pohoštění a ubytování

a) při setkání navštěvovaném odborníky konaném za účelem podpory předepisování, prodeje, výdeje nebo spotřeby humánních léčivých přípravků, nebo
b) při setkání odborníků konaném za odborným nebo vědeckým účelem, musí být přiměřený, s ohledem na hlavní účel setkání vedlejší, a nesmí být rozšířen na jiné osoby než odborníky; v takovém případě pro rozsah poskytovaného pohoštění a ubytování neplatí zákaz podle odstavce 4.

(6) Odborníci nesmí v souvislosti s reklamou humánních léčivých přípravků vyžadovat ani přijímat výhody zakázané podle odstavce 4 nebo které jsou v rozporu s odstavcem 5.

(7) Vzorky humánních léčivých přípravků mohou být poskytnuty pouze výjimečně osobám oprávněným je předepisovat, a to v omezeném počtu nejvýše pro jeden kalendářní rok, každý vzorek musí odpovídat nejmenšímu balení humánního léčivého přípravku uvedenému na trh a musí být označen nápisem „Neprodejný vzorek“ nebo „Bezplatný vzorek“. Přípravky obsahující omamné a psychotropní látky¹⁶) se nesmí poskytovat. Vzorky humánních léčivých přípravků lze poskytovat pouze na písemnou žádost osoby oprávněné je předepisovat, která je podepsaná a je na ní datum vystavení.

(8) Jestliže je reklama zaměřená na odborníky zamýšlena jako připomínka humánního léčivého přípravku, nesmí obsahovat jiné údaje než název humánního léčivého přípravku tak, jak je uveden v rozhodnutí o registraci, nebo jeho mezinárodní nechráněný název, jestliže takový existuje, popřípadě ochrannou známku.

§ 5c

zrušen

Potraviny a kojenecká výživa

§ 5d

(1) V reklamě na potraviny mohou být uvedena výživová nebo zdravotní tvrzení za podmínek přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{21a}).

(2) Reklama na potraviny²²) nesmí uvádět v omyl zejména

- a) pokud jde o charakteristiku potravin, jejich vlastností, složení, množství, trvanlivost, původ nebo vznik a způsob zpracování nebo výroby,
- b) pokud jde o přisuzování účinků nebo vlastností, které potravina nevykazuje,

- c) vyvoláním dojmu, že potraviny vykazují zvláštní charakteristické vlastnosti, když ve skutečnosti tyto vlastnosti mají všechny podobné potraviny,
- d) přisuzováním potravině vlastností prevence, ošetřování, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění nebo takové vlastnosti naznačovat; to však nesmí bránit u potravin pro zvláštní lékařské účely²³) uvádění informací nebo doporučení určených výhradně osobám kvalifikovaným v oboru lékařství, výživy nebo farmacie; rovněž tak u minerální vody nesmí tato omezení bránit uvádění údajů o tom, že minerální voda podporuje nebo usnadňuje určité životní funkce lidského organismu^{23a}),
- e) doporučováním potraviny s odvoláním na nekonkrétní klinické studie.

(3) Reklama na doplněk stravy^{23b}) musí obsahovat zřetelný, v případě tištěné reklamy dobře čitelný, text „doplněk stravy“.

(4) Reklama na potravinu pro zvláštní výživu²³) musí obsahovat zřetelný, v případě tištěné reklamy dobře čitelný, text „potravina pro zvláštní výživu“.

§ 5e

(1) Reklama na počáteční kojeneckou výživu²⁴) musí obsahovat pouze vědecké a věcně správné údaje, může být uváděna pouze v publikacích zaměřených na péči o kojence a ve vědeckých publikacích a nesmí vést k závěru, že počáteční kojenecká výživa je rovnocenná mateřskému mléku nebo je lepší.

(2) V prodejnách je zakázána reklama, která je způsobilá podněcovat širokou veřejnost ke koupi počáteční kojenecké výživy, zejména rozdáváním vzorků, zvláštním způsobem vystavení, poukazem na slevu nebo zvláštní výhodou.

(3) Výrobci a prodejci počáteční kojenecké výživy se zakazuje předávat na veřejnosti bezplatně nebo se slevou výrobky, vzorky nebo dary na podporu prodeje. Zákaz podle věty první se vztahuje i na předávání výrobků se slevou, vzorků nebo jiných propagačních dárek těhotným ženám, matkám a členům jejich rodin na veřejnosti; zákaz podle věty první se nevztahuje na dary nebo poskytnutí se slevou zdravotnickým, charitativním nebo humanitárním institucím pro jejich interní použití nebo pro distribuci vně těchto institucí a organizací.

§ 5f

(1) Reklama na počáteční a pokračovací²⁵) kojeneckou výživu

- a) musí obsahovat potřebné informace o správném užití výrobku a nesmí působit proti kojení,

b) nesmí obsahovat pojem jako "humanizované" nebo "maternizované" nebo podobný výraz, vyvolávající dojem, že se plně nahrazuje přirozené kojení.

(2) Reklama na počáteční kojeneckou výživu

a) musí obsahovat zřetelný text: "Důležité upozornění" poukazující na přednost kojení a doporučující, aby výrobek byl užíván jen na radu nezávislých odborníků z oboru medicíny, výživy nebo léčiv nebo jiných osob profesionálně se zabývajících péčí o kojence a malé děti,

b) nesmí obsahovat vyobrazení kojence ani jiný obrázek nebo tvrzení, které by mohlo idealizovat náhradu mateřského mléka. Může však obsahovat grafické znázornění pro snadnou identifikaci výrobku a pro ilustraci způsobu přípravy.

(3) Reklama na počáteční a pokračovací kojeneckou výživu, zaměřená na těhotné ženy a matky malých dětí, musí vždy obsahovat jednoznačné informace uvedené ve zvláštních právních předpisech.²⁶⁾

§ 5g

Přípravky na ochranu rostlin

(1) Předmětem reklamy zaměřené na širokou veřejnost mohou být pouze registrované přípravky na ochranu rostlin nebo dovážené souběžné přípravky podle zvláštního právního předpisu.^{26a)}

(2) Přípravky na ochranu rostlin nesmějí být prezentovány v rozporu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o jejich registraci.

§ 5h

Veterinární léčivé přípravky

Předmětem reklamy zaměřené na širokou veřejnost nesmí být

a) veterinární léčivé přípravky, které podle rozhodnutí o registraci podle zvláštního právního předpisu¹⁴⁾ mohou být vydávány pouze na lékařský předpis,

b) veterinární léčivé přípravky obsahující omamné nebo psychotropní látky¹⁶⁾.

§ 6

Střelné zbraně a střelivo

Reklama na střelné zbraně a střelivo²⁷⁾ může být šířena jen

a) odborníkům a podnikatelům v oblasti výroby a prodeje střelných zbraní a střeliva,

b) v prostorách, v nichž se střelné zbraně nebo střelivo vyrábí, nabízí,

prodává, užívá a vystavuje nebo v nichž dochází k uzavírání smluv na dodávky střelných zbraní a střeliva, nebo

c) v odborných publikacích a periodickém tisku²⁾ zaměřených obecně na problematiku střelných zbraní a střeliva a v dalších tištěných materiálech určených pro prodejce a držitele střelných zbraní a střeliva.

§ 6a

(1) Reklama poskytování pohřebních služeb, provádění balzamace a konzervace, provozování krematoria a provozování veřejného pohřebiště (dále jen "činnosti v pohřebnictví") může obsahovat pouze následující údaje:

- a) název obchodní firmy nebo jméno, příjmení nebo název provozovatele činností v pohřebnictví,
- b) vymezení předmětu činností v pohřebnictví, popřípadě dalších navazujících poskytovaných služeb,
- c) adresu pracoviště určeného pro styk se zákazníky,
- d) telefonní a faxové číslo, adresu elektronické pošty nebo internetovou adresu,
- e) provozní dobu pro veřejnost,
- f) firemní logo nebo jiný grafický motiv.

(2) Reklama činností v pohřebnictví nesmí být

- a) užitá v prostorách zdravotnického zařízení nebo ústavu sociální péče,
- b) doručována prostřednictvím dopisů, letáků, elektronickou poštou nebo jinou adresnou formou.

(3) V souvislosti s oznamováním úmrtí nelze uplatňovat jakékoli formy reklamy.

§ 6b

(1) Zpracovatel odpovídá za obsah reklamy v plném rozsahu, byla-li zpracována pro jeho vlastní potřebu. Pokud byla reklama zpracována pro potřeby jiné právnické nebo fyzické osoby, odpovídají za její soulad se zákonem zpracovatel a zadavatel společně a nerozdílně, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Šířitel odpovídá za způsob šíření reklamy podle tohoto zákona. Šířitel je povinen oznámit osobě, která prokáže oprávněný zájem, kdo je zadavatelem a zpracovatelem reklamy.

(3) Zadavatel se zproští odpovědnosti za obsah šířené reklamy, který je v rozporu se zákonem, prokáže-li, že zpracovatel nedodržel při jejím zpracování jeho pokyny, a v důsledku toho je obsah této reklamy v rozporu se zákonem. Zpracovatel se nemůže zprostit odpovědnosti za obsah šířené reklamy poukazem na její zadání

zadavatelem, ledaže by se jednalo o údaje, jejichž pravdivost není schopen posoudit ani s vynaložením veškerého úsilí.

(4) Příjemce příspěvku podle § 1 odst. 4 odpovídá za jeho využití v souladu s tímto zákonem.

§ 7

Dozor nad dodržováním zákona

(1) Orgány příslušnými k výkonu dozoru nad dodržováním tohoto zákona (dále jen „orgán dozoru“) jsou

a) Rada pro rozhlasové a televizní vysílání²⁸) pro reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a pro sponzorování v rozhlasovém a televizním vysílání,

b) Státní ústav pro kontrolu léčiv²⁹) pro reklamu na humánní léčivé přípravky a sponzorování v této oblasti, s výjimkou působnosti podle písmena a),

c) Ministerstvo zdravotnictví³⁰) pro reklamu na zdravotní péči a sponzorování v této oblasti, s výjimkou působnosti podle písmena a),

d) Státní rostlinolékařská správa^{26a}) pro reklamu na přípravky na ochranu rostlin, s výjimkou působnosti podle písmena a),

e) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv³¹) pro reklamu na veterinární léčivé přípravky, s výjimkou působnosti podle písmena a),

f) Úřad pro ochranu osobních údajů pro nevyžádanou reklamu šířenou elektronickými prostředky^{10a}) podle zvláštního právního předpisu³²),

g) krajské živnostenské úřady^{32a}) v ostatních případech.

(2) Při výkonu dozorové činnosti se orgány dozoru řídí částí třetí zákona o státní kontrole^{32b}), nestanoví-li tento zákon jinak. Při kontrolní činnosti mohou zaměstnanci dozorových orgánů pořizovat též zvukové a obrazové záznamy.

§ 7a

(1) Zadavatel reklamy je povinen uchovávat ukázkou (kopii) každé reklamy nejméně po dobu 5 let ode dne, kdy byla reklama naposledy šířena. V případě, že bylo zahájeno správní řízení³³) podle tohoto zákona před uplynutím lhůty uvedené ve větě první, je zadavatel reklamy povinen uchovávat ukázkou (kopii) reklamy, která je předmětem správního řízení, až do pravomocného rozhodnutí ve věci. Na písemné vyžádání je povinen bezplatně zapůjčit na dobu nezbytně nutnou kopii reklamy orgánům dozoru.

(2) Zadavatel reklamy je povinen na výzvu orgánů dozoru pro účely správního řízení podle tohoto zákona sdělit bez zbytečného odkladu údaje o šířiteli a o zpracovateli jím zadané reklamy a další materiály a informace vztahující se k této reklamě.

(3) Zpracovatel reklamy je povinen na výzvu orgánů dozoru pro účely správního řízení podle tohoto zákona sdělit bez zbytečného odkladu údaje o zadavateli reklamy a o šířiteli reklamy, je-li mu znám.

(4) Šířitel reklamy je povinen na výzvu orgánů dozoru pro účely správního řízení podle tohoto zákona sdělit bez zbytečného odkladu údaje o osobě, která u něj šíření reklamy objednala.

(5) Povinnosti podle odstavců 1 až 4 se vztahují i na zpracovatele, zadavatele a šířitele teleshoppingu.

§ 7b

(1) Při posuzování, zda je reklama nekalou obchodní praktikou⁵), postupuje orgán dozoru podle zvláštního právního předpisu⁵).

(2) Při posuzování, zda se jedná o nepovolenou srovnávací reklamu nebo o reklamu, která je nekalou obchodní praktikou, je orgán dozoru oprávněn požadovat na zadavateli reklamy předložení důkazů o správnosti skutkových tvrzení v reklamě, je-li takový požadavek přiměřený s ohledem na okolnosti případu nebo na oprávněné zájmy zadavatele reklamy nebo jiné osoby.

(3) Orgán dozoru může považovat tvrzení v reklamě za nesprávná, jestliže důkazy požadované podle odstavce 2 nebyly poskytnuty ve stanovené lhůtě nebo v nezbytně nutném rozsahu.

§ 7c

Zvláštní opatření

(1) Orgán dozoru může nařídit odstranění nebo ukončení reklamy, která je v rozporu se zákonem, a určit k tomu přiměřenou lhůtu. Může též zakázat nepřípustnou srovnávací reklamu nebo reklamu, která je nekalou obchodní praktikou jako protiprávní jednání podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství^{33a}). Orgán dozoru je oprávněn pozastavit zahájení šíření nepovolené srovnávací reklamy nebo reklamy, která je nekalou obchodní praktikou⁵). Pro takový postup se nevyžaduje vznik skutečné ztráty či jiné újmy způsobené takovou reklamou, ani zavinění zadavatele reklamy; to však nezakládá oprávnění k zavedení systému předběžné kontroly návrhů reklamy před jejím šířením.

(2) Orgán dozoru rozhodnutí vydané podle odstavce 1 nebo podle § 8a vhodným způsobem zveřejní, jestliže by v důsledku dalšího šíření reklamy mohl být ohrožen život nebo zdraví osob. Orgán dozoru je oprávněn zadavateli nebo zpracovateli reklamy nařídit ve stanovené lhůtě zveřejnění opravného prohlášení k reklamě, která byla shledána pravomocným rozhodnutím nepovolenou srovnávací reklamou

nebo nekalou obchodní praktikou a o jejímž odstranění nebo ukončení bylo pravomocně rozhodnuto, ve stejném komunikačním médiu, kterým byla taková reklama šířena. Náklady na zveřejnění opravného prohlášení nese ten, komu orgán dozoru jeho zveřejnění nařídil.

§ 7d Pořádková pokuta

(1) Orgán dozoru může uložit pořádkovou pokutu do 50 000 Kč za neposkytnutí potřebné součinnosti

a) zadavateli, který nesplní povinnost podle § 7a odst. 1 věty poslední nebo § 7a odst. 2,

b) zpracovateli, který nesplní povinnost podle § 7a odst. 3, nebo

c) šířiteli, který nesplní povinnost podle § 7a odst. 4.

(2) Pořádkovou pokutu podle odstavce 1 lze uložit i opakovaně; souhrn uložených pokut nesmí převyšovat částku 200 000 Kč.

(3) Příjem z uložené pořádkové pokuty je příjmem rozpočtu, z něhož je hrazena činnost orgánu, který pokutu uložil.

Správní delikty § 8

(1) Fyzická osoba se jako šířitel dopustí přestupku tím, že

a) neoznámí osobě, která prokáže oprávněný zájem podle § 6b odst. 2, kdo je zadavatelem nebo zpracovatelem,

b) šíří reklamu, která je podle § 2 odst. 1 písm. a) nebo f) zakázána,

c) neoddělí nebo zřetelně nerozliší reklamu šířenou společně s jiným sdělením od ostatního sdělení,

d) poruší povinnost odlišit způsob šíření informace o výrobku nebo službě od způsobu šíření informace o tabákovém výrobku podle § 3 odst. 3 nebo šíří reklamu na tabákové výrobky jinak, než je uvedeno v § 3 odst. 4,

e) poruší zákaz bezplatného dodávání vzorků široké veřejnosti u tabákových výrobků podle § 3 odst. 7 nebo u humánních léčivých přípravků podle § 5a odst. 4,

f) šíří reklamu na přípravky na ochranu rostlin v rozporu s § 5g,

g) šíří vůči veřejnosti reklamu na veterinární léčivé přípravky, která je v rozporu s § 5h,

h) šíří reklamu na střelné zbraně a střelivo v rozporu s § 6,

i) šíří reklamu činností v pohřebnictví v rozporu s § 6a odst. 2 nebo 3,

j) šíří nevyžádanou reklamu, pokud takto šířená reklama vede k výdajům adresáta nebo pokud adresáta obtěžuje,

k) poruší zákaz reklamy založené na podprahovém vnímání,

l) v rozporu s § 5b odst. 1 šíří prostřednictvím komunikačních prostředků reklamu na humánní léčivé přípravky, která je zaměřena na odborníky, aniž by tyto prostředky byly určeny jen pro odborníky, jichž se reklama na humánní léčivé přípravky týká.

m) poruší zákaz nabízet, slibovat nebo poskytovat dary nebo jiný prospěch podle § 5b odst. 4, nebo

n) poruší povinnost stanovenou pro šíření reklamy na počáteční kojeneckou výživu podle § 5e odst. 1.

(2) Fyzická osoba jako zadavatel reklamy se dopustí přestupku tím, že

a) zadá reklamu, která je podle § 2 odst. 1 písm. a) nebo b) nebo § 3 odst. 1 zakázána nebo je v rozporu s § 3 odst. 5,

b) poruší podmínky stanovené pro obsah reklamy v § 2 odst. 3 nebo 4, § 2c, § 3 odst. 6, § 4, § 5 odst. 3, 4 nebo 5, § 5a odst. 1, 2, 5, 6, 7 nebo 8, § 5b odst. 2 nebo 8, § 5d, § 5e odst. 1, § 5f, § 5g odst. 1, § 5h nebo § 6a odst. 1,

c) poruší podmínky stanovené pro srovnávací reklamu uvedené v § 2 odst. 2 nebo § 2a, nebo

d) neučová ukázkou (kopii) každé reklamy podle § 7a odst. 1 nebo bezplatně nezapůjčí kopii reklamy orgánům dozoru na dobu nezbytně nutnou.

(3) Odborník se dopustí přestupku tím, že vyžaduje nebo přijímá výhody, které jsou podle § 5b odst. 4 zakázány nebo které jsou v rozporu s § 5b odst. 5.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a odstavce 2 písm. d) lze uložit pokutu do 500 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. m) a odstavce 3 pokutu do 100 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) až j), l), n) a odstavce 2 písm. a) až c) pokutu do 2 000 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. k) pokutu do 5 000 000 Kč. Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze v blokovém řízení uložit pokutu do 5 000 Kč.

§ 8a

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako šířitel

a) neoznámí osobě, která prokáže oprávněný zájem podle § 6b odst. 2, kdo je zadavatelem nebo zpracovatelem,

b) šíří reklamu, která je podle § 2 odst. 1 písm. a) nebo f) zakázána,

c) neoddelí nebo zřetelně nerozliší reklamu šířenou společně s jiným sdělením od ostatního sdělení,

d) poruší zákaz reklamy založené na podprahovém vnímání,

e) poruší zákaz reklamy skryté,

f) šíří nevyžádanou reklamu, pokud takto šířená reklama vede k výdajům adresáta nebo pokud adresáta obtěžuje,

g) poruší povinnost odlišit způsob šíření informace o výrobku nebo službě od způsobu šíření informace o tabákovém výrobku podle § 3 odst. 3 nebo šíří reklamu na tabákové výrobky jinak, než je uvedeno v § 3 odst. 4,

h) poruší zákaz bezplatného dodávání vzorků široké veřejnosti u tabákových výrobků podle § 3 odst. 7 nebo u humánních léčivých přípravků podle § 5a odst. 4,

i) šíří reklamu na humánní léčivé přípravky zaměřenou na odborníky komunikačními prostředky, které nejsou určeny převážně pro tyto odborníky,

j) poruší povinnosti obchodního zástupce podle § 5b odst. 3,

k) poruší zákaz nabízet, slibovat nebo poskytovat dary nebo jiný prospěch podle §

5b odst. 4,

l) poskytne vzorky humánních léčivých přípravků v rozporu s § 5b odst. 7,
m) poruší povinnost stanovenou pro šíření reklamy na počáteční kojeneckou výživu podle § 5e,

n) šíří reklamu na přípravky na ochranu rostlin v rozporu s § 5g,

o) šíří reklamu na střelné zbraně a střelivo v rozporu s § 6,

p) šíří reklamu činností v pohřebnictví v rozporu s § 6a odst. 2 nebo 3,

q) šíří vůči veřejnosti reklamu na veterinární léčivé přípravky, která je v rozporu s § 5h, nebo

r) šíří reklamu, která je nekalou obchodní praktikou.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako zadavatel

a) neučlová ukázkou (kopii) každé reklamy podle § 7a odst. 1 nebo bezplatně nezapůjčí kopii reklamy orgánům dozoru na dobu nezbytně nutnou,

b) zadá reklamu, která je podle § 2 odst. 1 písm. a), § 3 odst. 1 nebo § 6a odst. 3 zakázána,

c) poruší zákaz reklamy založené na podprahovém vnímání,

d) zadá reklamu, která je nekalou obchodní praktikou,

e) poruší zákaz reklamy skryté,

f) poruší podmínky stanovené pro srovnávací reklamu uvedené v § 2 odst. 2 nebo § 2a,

g) poruší podmínky stanovené pro obsah reklamy v § 2 odst. 3 nebo 4, § 2c, § 3 odst. 6, § 4, § 5 odst. 3, 4 nebo 5, § 5a odst. 1, 2, 5, 6, 7 nebo 8, § 5b odst. 2 nebo 8, § 5d, § 5e odst. 1, § 5f, § 5g odst. 1, § 5h nebo § 6a odst. 1, nebo

h) neoznačí reklamu na tabákový výrobek varováním podle § 3 odst. 5.

(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako zpracovatel

a) zpracuje reklamu, která je podle § 2 odst. 1 písm. a), § 3 odst. 1 nebo § 6a odst. 3 zakázána nebo je v rozporu s § 5g odst. 2,

b) poruší zákaz reklamy skryté,

c) poruší zákaz reklamy založené na podprahovém vnímání,

d) zpracuje reklamu, která je nekalou obchodní praktikou,

e) poruší podmínky pro srovnávací reklamu stanovené v § 2 odst. 2 nebo § 2a,

f) poruší podmínky pro obsah reklamy stanovené v § 2 odst. 3 nebo 4, § 2c, § 3 odst. 6, § 4, § 5 odst. 3, 4 nebo 5, § 5a odst. 1, 2, 3, 5, 6 nebo 7, § 5b odst. 2 nebo 8, § 5d, § 5e odst. 1, § 5f, § 5g odst. 1, § 5h nebo § 6a odst. 1, nebo

g) neoznačí reklamu na tabákový výrobek varováním podle § 3 odst. 5.

(4) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) poruší zákaz nabízet, slibovat nebo poskytovat dary nebo jiný prospěch podle § 5b odst. 4,

b) poskytuje bezplatně pohoštění a ubytování v rozporu s § 5b odst. 5,

c) vyžaduje nebo přijímá v souvislosti s reklamou humánních léčivých přípravků výhody, které jsou zakázány podle § 5b odst. 4 nebo které jsou v rozporu s § 5b odst. 5, nebo

d) poruší zákaz sponzorování podle § 3.

- (5) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta
- a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a),
 - b) do 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), c), e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), p) nebo q),
 - c) do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d) nebo r).
- (6) Za správní delikt podle odstavce 2 se uloží pokuta
- a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a),
 - b) do 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. b), e), f), g) nebo h),
 - c) do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. c) nebo d).
- (7) Za správní delikt podle odstavce 3 se uloží pokuta
- a) do 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3 písm. a), b), e), f) nebo g),
 - b) do 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3 písm. c) nebo d).
- (8) Za správní delikt podle odstavce 4 se uloží pokuta
- a) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 písm. a) nebo b),
 - b) do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 písm. c),
 - c) do 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 4 písm. d).
- (9) Za správní delikty podle odstavců 1 až 4 lze uložit pokutu do 5 000 Kč v blokovém řízení, je-li porušení povinnosti spolehlivě zjištěno, nestačí domluva a obviněný ze správního deliktu je ochoten pokutu zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. Pověřený pracovník orgánu dozoru je oprávněn uloženou pokutu vybrat. K jejímu uložení a vybrání použije bloků, kterých se používá pro ukládání a vybírání pokut v blokovém řízení o přestupcích.

§ 8b **Společná ustanovení**

- (1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.
- (2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
- (3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
- (4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednávají orgány dozoru podle své působnosti stanovené v § 7.
- (5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby³⁴) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.
- (6) Pokuta uložená orgánem dozoru podle § 7 odst. 1 písm. a) až f) je příjmem státního rozpočtu. Pokuta uložená orgánem dozoru podle § 7 odst. 1 písm. g) je

příjmem rozpočtu kraje. Pokutu, která je příjmem státního rozpočtu, vybírá orgán dozoru, který ji uložil, a vymáhá územní finanční orgán. Pokutu, která je příjmem rozpočtu kraje, vybírá a vymáhá příslušný krajský úřad, s výjimkou blokových pokut, které vybírá příslušný krajský živnostenský úřad.

(7) Při vybírání a vymáhání pokut se postupuje podle zákona upravujícího správu daní a poplatků³⁵).

§ 8c

(1) Proti rozhodnutí orgánu dozoru uvedených v § 7 odst. 1 písm. b), c), d), e), f) a g) vydaných podle § 7c, 7d, 8 a 8a lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí odvolání³⁶). Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

(2) Proti rozhodnutí orgánu dozoru uvedeného v § 7 odst. 1 písm. a) vydanému podle § 7c, 7d, 8 a 8a nelze podat odvolání. Podání správní žaloby³⁷) proti rozhodnutí orgánu dozoru uvedeného v § 7 odst. 1 písm. a) o uložení pokuty za správní delikt má odkladný účinek.

§ 9

Závěrečná ustanovení

Zrušují se:

1. § 4 odst. 1 písm. g) a § 4 odst. 3 písm. b) zákona č. [37/1989 Sb.](#), o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.
2. § 20 zákona č. [634/1992 Sb.](#), o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. [217/1993 Sb.](#)
3. § 5 odst. 2 zákona č. [273/1993 Sb.](#), o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů.
4. § 6 a § 7 odst. 3 a 5 zákona č. [303/1993 Sb.](#), o zrušení státního tabákového monopolu a o opatřeních s tím souvisejících; v § 7 odst. 4 se vypouštějí slova "nebo v § 6".

Čl. II

Zákon č. [468/1991 Sb.](#), o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění zákona č. [597/1992 Sb.](#), zákona České národní rady č. [36/1993 Sb.](#) a zákona č. [253/1994 Sb.](#), se mění a doplňuje takto:

1. V § 6 odst. 1 se vypouštějí písmena c) a d). Dosavadní písmena e) a f) se

označují jako písmena c) a d).

2. V § 6 odst. 2 se vypouštějí písmena b), c) a d) včetně poznámek pod čarou č. 3) a 4). Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno b).

3. Vkládá se nový § 6a, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3) a 4) zní:

" § 6a Zařazování reklam do pořadů

(1) Provozovatelé vysílání jsou povinni zajistit, aby reklamy byly zařazeny mezi jednotlivé pořady s výjimkou pořadů složených ze samostatných, v rámci jednotlivého pořadu obsahově ucelených a oddělitelných částí nebo sportovních přenosů a přenosů z akcí a představení, které obsahují přestávky, a s výjimkou audiovizuálních pořadů podle odstavce 2.

(2) Držitelé licence k televiznímu vysílání jsou povinni zajistit, aby při vysílání audiovizuálních pořadů byly reklamy zařazeny:

a) při vysílání filmového díla nebo díla vyjádřeného podobným způsobem,³⁾ jen pokud trvá včetně zařazené reklamy déle než 45 minut, ne více než jednou během každého dovršeného 45minutového časového úseku; další přerušení je přípustné, jestliže trvání takového filmu včetně reklamy je nejméně o 20 minut delší než dva či více dovršených 45minutových časových úseků; mezi dvěma po sobě jdoucími přerušeními musí uplynout nejméně 20 minut,

b) při vysílání ostatních audiovizuálních pořadů s výjimkou ustanovení odstavce 3, jen trvá-li pořad včetně zařazené reklamy déle než 30 minut a ne více než jednou v průběhu každého dovršeného 30minutového časového úseku; mezi dvěma po sobě jdoucími přerušeními musí uplynout nejméně 20 minut.

(3) Přerušování pořadů zpravodajských, náboženských a pořadů pro děti reklamou není povoleno.

(4) Práva chráněná autorským zákonem⁴⁾ zůstávají nedotčena.

3) § 6 zákona č. [35/1965 Sb.](#), o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. [89/1990 Sb.](#)

4) Zákon č. [35/1965 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů."

4. V § 8 písm. d) se vypouštějí slova v závorce.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1995.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

Poznámky pod čarou:

¹⁾ Směrnice Rady 84/450/EHS (31984L0450) ze dne 10. září 1984 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES (32005L0029) ze dne 11. května 2006 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebiteli na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Text s významem pro EHP).

Čl. 7, 8 a 9 směrnice Komise 91/321/EHS (31991L0321) ze dne 14. května 1991 o počáteční a pokračovací kojenecké výživě, ve znění směrnice Komise 1999/50/ES ze dne 25. května 1999, kterou se mění směrnice 91/321/EHS o počáteční a pokračovací kojenecké výživě (Text s významem pro EHP), směrnice Komise 2003/14/ES ze dne 10. února 2003, kterou se mění směrnice 91/321/EHS o počáteční a pokračovací kojenecké výživě (Text s významem pro EHP) a směrnice 96/4/ES, kterou se mění směrnice 91/321/EHS.

Čl. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES (32000L0013) ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich nabízení k prodeji a reklamy, ve znění směrnice Komise 2001/101/ES ze dne 26. listopadu 2001, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich nabízení k prodeji a reklamy a směrnice Komise 2002/67/ES z 18. července 2002 o označování potravin obsahujících chinin a potravin obsahujících kofein (Text s významem pro EHP).

Čl. 2, 3, 4, 5 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/33/ES (32003L0033) ze dne 26. května 2003 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se reklamy na tabákové výrobky

a sponzorství souvisejícího s tabákovými výrobky (Text s významem pro EHP).

Čl. 86, 89, 90, 91, 94, 95 a 96 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES (32001L0083) ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví standardy kvality a bezpečnost pro sběr, testování, zpracování, skladování a distribuce složek lidské krve a mění směrnice 2001/83/ES a směrnice Komise 2003/63/ES ze dne 25. června 2003, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Text s významem pro EHP) a čl. 64 a 100 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, která mění směrnici 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Text s významem pro EHP).

Čl. 85 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES (32001L0082) ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/28/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Text s významem pro EHP).

Čl. 6 směrnice Rady 89/398/EHS (31989L0398) o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin určených pro zvláštní výživu.

Čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 80/777/EHS (31980L0777) ze dne 5. července 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se využívání a prodeje přírodních minerálních vod.

Čl. 69, 94 odst. 2 a čl. 100 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES (32004L0027) ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Text s významem pro EHP).

^{1a}) § 1 zákona č. [137/1995 Sb.](#), o ochranných známkách.

²) § 3 písm. a) zákona č. [46/2000 Sb.](#), o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon).

³) § 1 zákona č. [37/1995 Sb.](#), o neperiodických publikacích.

⁴) § 1 odst. 1 písm. c) zákona č. [273/1993 Sb.](#), o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů.

⁵) Zákon č. [634/1992 Sb.](#), o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

^{5a}) § 7 zákona č. [480/2004 Sb.](#), o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti).

^{5b}) § 71 odst. 2 zákona č. [50/1976 Sb.](#), o územním plánování a stavebním

řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. [83/1998 Sb.](#)

^{5c}) § 11 odst. 1 zákona č. [128/2000 Sb.](#), o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. [313/2002 Sb.](#)

§ 44 odst. 2 zákona č. [131/2000 Sb.](#), o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. [320/2002 Sb.](#)

⁶) § 50a odst. 1 zákona č. [513/1991 Sb.](#), ve znění zákona č. [370/2000 Sb.](#)

⁷) § 50a odst. 2 a 3 zákona č. [513/1991 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

⁸) Zákon č. [20/1966 Sb.](#), o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. [160/1992 Sb.](#), o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. [79/1997 Sb.](#), o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁹) zrušena

¹⁰) § 2 písm. v) zákona č. [110/1997 Sb.](#), o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. [306/2000 Sb.](#)

^{10a}) § 2 písm. c) zákona č. [480/2004 Sb.](#)

***)** ^{10a}) § 2 písm. a) zákona č. [480/2004 Sb.](#), o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti).

) *duplicitní poznámka vložena novelou č. [109/2007 Sb.](#)

¹¹) zrušena zákonem č. [132/2003 Sb.](#)

¹²) § 1 odst. 2 zákona č. [37/1989 Sb.](#), o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

¹³) Zákon č. [79/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. [473/2000 Sb.](#), kterou se stanoví podrobnosti o registraci, jejích změnách, prodloužení, určování způsobu výdeje léčivého přípravku, o způsobu oznamování a vyhodnocování nežádoucích účinků léčivého přípravku a způsob a rozsah oznámení o použití neregistrovaného léčivého přípravku.

¹⁴) Zákon č. [79/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵) § 2 odst. 13 zákona č. [79/1997 Sb.](#)

^{15a}) § 24a zákona č. [79/1997 Sb.](#), ve znění zákona č. [129/2003 Sb.](#)

^{15b}) § 26c a 26d zákona č. [79/1997 Sb.](#), ve znění zákona č. [129/2003 Sb.](#)

Vyhláška č. [288/2004 Sb.](#), kterou se stanoví podrobnosti o registraci léčivých přípravků, jejich změnách, prodloužení, klasifikaci léčivých přípravků pro výdej, převodu registrace, vydávání povolení pro souběžný dovoz, předkládání a navrhování specifických léčebných programů s využitím neregistrovaných humánních léčivých přípravků, o způsobu oznamování a vyhodnocování nežádoucích účinků léčivého

přípravku, včetně náležitostí periodicky aktualizovaných zpráv o bezpečnosti, a způsob a rozsah oznámení o použití neregistrovaného léčivého přípravku (registrační vyhláška o léčivých přípravcích).

¹⁶) § 2 písm. a) zákona č. [167/1998 Sb.](#), o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů.

¹⁷) § 652 zákona č. [513/1991 Sb.](#), ve znění zákona č. [370/2000 Sb.](#)

^{17a}) § 52a odst. 1 písm. a) zákona č. [79/1997 Sb.](#), ve znění zákona č. [129/2003 Sb.](#)

¹⁸) zrušena

¹⁹) zrušena

²⁰) zrušena

²¹) zrušena

^{21a}) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006. (32006R1924)

²²) § 2 písm. a) zákona č. [110/1997 Sb.](#), ve znění zákona č. [306/2000 Sb.](#)

²³) Vyhláška č. [54/2004 Sb.](#), o potravinách určených pro zvláštní výživu a způsobu jejich použití.

^{23a}) Čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 80/777/EHS ze dne 5. července 1980 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se využívání a prodeje přírodních minerálních vod.

^{23b}) § 2 písm. j) zákona č. [110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

²⁴) § 4 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. [23/2001 Sb.](#)

²⁵) § 4 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. [23/2001 Sb.](#)

²⁶) § 6 zákona č. [110/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

§ 6 vyhlášky č. [23/2001 Sb.](#)

^{26a}) Zákon č. [326/2004 Sb.](#), o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů.

²⁷) Zákon č. [288/1995 Sb.](#), o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

²⁸) Zákon č. [231/2001 Sb.](#), o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²⁹) § 9 zákona č. [79/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

³⁰) § 70 zákona č. [20/1966 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

³¹) § 12 zákona č. [79/1997 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů.

³²) § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. [480/2004 Sb.](#)

^{32a}) Zákon č. [570/1991 Sb.](#), o živnostenských úřadech, ve znění pozdějších předpisů.

^{32b}) Zákon č. [552/1991 Sb.](#), o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

³³) Zákon č. [71/1967 Sb.](#), o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

^{33a}) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ([32004R2006](#)) o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

³⁴) § 2 odst. 2 zákona č. [513/1991 Sb.](#), obchodní zákoník, ve znění zákona č. [370/2000 Sb.](#)

³⁵) Zákon č. [337/1992 Sb.](#), o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

³⁶) § 81 a násl. zákona č. [500/2004 Sb.](#), správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

³⁷) Zákon č. [150/2002 Sb.](#), soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

Poznámka:

znění čl. III zákona č. [25/2006 Sb.](#)

Čl. III

1. Řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů, není-li v bodě 2 stanoveno jinak.
2. Řízení za porušení povinností stanovených v § 5c zákona č. [40/1995 Sb.](#), ve znění pozdějších předpisů, která nebyla ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se zastavují.
3. zrušen zákonem č. [109/2007 Sb.](#)

znění Části stosedmnácté, stoosmnácté a stodevatenácté zákona č. [320/2002 Sb.](#)

ČÁST STO SEDMNÁCTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Čl. CXVII

1. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se zrušují okresní úřady.
2. Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v okresních úřadech (dále jen "zaměstnanec okresního úřadu") přecházejí z České republiky na územní samosprávné celky v případech,

kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené tímto nebo zvláštním zákonem přecházejí do působnosti územních samosprávných celků.

3. Okresní úřad se dohodne se zaměstnancem okresního úřadu, příslušným územním samosprávným celkem nebo správním úřadem, na který územní samosprávný celek jeho práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přejdou.

4. Okresní úřad na základě dohody podle bodu 3 provede delimitaci příslušných zaměstnanců okresních úřadů na určené územní samosprávné celky nebo správní úřady. Takto provedená delimitace je závazná.

5. V případě, že podle bodu 3 nedojde k dohodě nejpozději do 1. 9. 2002, stanoví počty a pravidla delimitace zaměstnanců na příslušné územní samosprávné celky nebo správní úřady na návrh přednosta okresního úřadu a s doporučením ředitele krajského úřadu Ministerstvo vnitra.

6. Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnance okresního úřadu v případech, kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené tímto zákonem nepřecházejí podle bodu 2 na územní samosprávné celky, přechází z okresního úřadu na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, není-li upraveno zvláštním předpisem jinak. Tito zaměstnanci zabezpečí realizaci úkolů souvisejících s ukončením činnosti okresních úřadů po 1. lednu 2003.

7. Nároky zaměstnanců okresních úřadů z pracovněprávních vztahů, které nepřešly na příslušné územní samosprávné celky podle bodu 2, jakož i nároky České republiky z pracovněprávních vztahů vůči zaměstnancům okresních úřadů uspokojuje a uplatňuje jménem státu Ministerstvo financí.

8. Ustanovení § 102 odst. 2 písm. j) zákona č. [128/2000 Sb.](#), o obcích (obecní zřízení), a § 59 odst. 1 písm. b) zákona č. [129/2000 Sb.](#), o krajích (krajské zřízení), o stanovení počtu zaměstnanců územních samosprávných celků se na případy podle bodu 2 nepoužijí.

9. Na postup podle bodů 2 a 3 se ustanovení § 251d zákoníku práce nepoužije.

10. Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců okresních úřadů, jejichž místem výkonu zaměstnání jsou státní okresní archivy, přechází z okresních úřadů na státní oblastní archivy podle začlenění státních okresních archivů do jednotlivých státních oblastních archivů.

11. Movité věci ve vlastnictví České republiky, se kterými byly příslušné hospodařit okresní úřady a které jsou potřebné k výkonu činností přecházejících podle tohoto zákona do působnosti územních samosprávných celků a jsou používány zaměstnanci okresního úřadu, na něž se vztahuje bod 2, přecházejí s výjimkou věcí uvedených v bodu 12 dnem 1. 1. 2003 z vlastnictví České republiky do vlastnictví toho územního samosprávného celku, na který přecházejí práva a

povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců okresního úřadu.

12. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, se kterým byly příslušné hospodařit okresní úřady ke dni svého zrušení a který je tvořen informačním systémem poskytnutým Ministerstvem práce a sociálních věcí pro rozhodování o dávkách státní sociální podpory a jejich výplatě a sestávajícím z aplikačního a licenčního softwarového vybavení a hardwarových a komunikačních zařízení, přechází na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Současně se Ministerstvo práce a sociálních věcí stane příslušným hospodařit s právy České republiky souvisejícími s tímto majetkem a započne plnit úkoly spojené s odpovědností za závazky České republiky související s tímto majetkem.

13. Pracoviště státní sociální podpory zřízená okresními úřady před 1. lednem 2003 se stávají pracovišti územních samosprávných celků, na které podle tohoto zákona přecházejí činnosti na úseku státní sociální podpory. Územní samosprávné celky mohou tato pracoviště po 31. prosinci 2002 zrušit jen se souhlasem Ministerstva práce a sociálních věcí.

14. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky, včetně práv, se kterými byly příslušné hospodařit okresní úřady a na které se nevztahují body 11, 12 a 15, přechází dnem 1. 1. 2003 na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, není-li upraveno zvláštním předpisem jinak. Současně Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových započne plnit úkoly spojené s odpovědností za závazky České republiky související s tímto majetkem, jakož i za další závazky České republiky vzniklé z dosavadní činnosti okresních úřadů anebo s touto činností související.

15. Příslušnost hospodařit s majetkem České republiky užívaným státními okresními archivy včetně práv České republiky souvisejících s tímto majetkem, se kterým byly dosud příslušné hospodařit okresní úřady, přechází na státní oblastní archivy v rozsahu, který je dán začleněním jednotlivých státních okresních archivů do příslušných státních oblastních archivů podle zvláštního zákona. Současně státní oblastní archivy započnou v uvedeném rozsahu plnit úkoly spojené s odpovědností za závazky České republiky související s tímto majetkem.

16. Okresní hygienické stanice, městské hygienické stanice v hlavním městě Praze, v městech Plzni a Brně a krajské hygienické stanice včetně Hygienické stanice hlavního města Prahy dnem 1. ledna 2003 zanikají. K tomuto datu zanikají i funkce okresních, městských a krajských hygieniků a funkce hygienika hlavního města Prahy.

17. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona příslušnost k hospodaření s majetkem České republiky, se kterým ke dni 31. prosince 2002 hospodařily okresní a krajské hygienické stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy) a který je potřebný k plnění úkolů v rámci působnosti správního úřadu uvedeného v písmenech a) až n),

a veškerá práva a závazky, včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů technickohospodářských zaměstnanců, potřebných ke správě a údržbě tohoto majetku a plnění funkcí zaměstnavatele správním úřadem uvedeným v písmenech a) až n) a zaměstnanců vykonávajících státní zdravotní dozor, které měla ke dni 31. prosince 2002:

- a) Hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na Hygienickou stanici hlavního města Prahy se sídlem v Praze,
- b) Krajská hygienická stanice se sídlem v Praze a okresní hygienické stanice se sídlem v Benešově, Berouně, Kladně, Kolíně, Kutné Hoře, Mělníku, Mladé Boleslavi, Nymburku, Příbrami a Rakovníku, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Středočeského kraje se sídlem v Praze,
- c) Krajská hygienická stanice se sídlem v Českých Budějovicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Českých Budějovicích, Českém Krumlově, Jindřichově Hradci, Písku, Prachaticích, Strakonících a Táboře, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích,
- d) Krajská hygienická stanice se sídlem v Plzni a okresní hygienické stanice se sídlem v Domažlicích, Klatovech, Plzni, Rokycanech a Tachově, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Plzeňského kraje se sídlem v Plzni,
- e) Krajská hygienická stanice se sídlem v Karlových Varech a okresní hygienické stanice se sídlem v Chebu a Sokolově, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech,
- f) Krajská hygienická stanice se sídlem v Ústí nad Labem a okresní hygienické stanice se sídlem v Ústí nad Labem, Děčíně, Chomutově, Litoměřicích, Lounech, Mostě a Teplicích, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem,
- g) Krajská hygienická stanice se sídlem v Liberci a okresní hygienické stanice se sídlem v České Lípě, Jablonci nad Nisou a Semilech, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Libereckého kraje se sídlem v Liberci,
- h) Krajská hygienická stanice se sídlem v Hradci Králové a okresní hygienické stanice se sídlem v Hradci Králové, Jičíně, Náchodě, Rychnově nad Kněžnou a Trutnově, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové,
- i) Krajská hygienická stanice se sídlem v Pardubicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Chrudimi, Svitavách a Ústí nad Orlicí, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích,
- j) Krajská hygienická stanice se sídlem v Jihlavě a okresní hygienické stanice se sídlem v Havlíčkově Brodě, Pelhřimově, Třebíči a Žďáru nad Sázavou, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici kraje Vysočina se sídlem v Jihlavě,
- k) Krajská hygienická stanice se sídlem v Brně a okresní hygienické stanice se sídlem v Brně, Blansku, Břeclavi, Hodoníně, Vyškově a Znojmě, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Jihomoravského kraje se sídlem

v Brně,

l) Krajská hygienická stanice se sídlem v Olomouci a okresní hygienické stanice se sídlem v Jeseníku, Prostějově, Přerově a Šumperku, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci,

m) Krajská hygienická stanice se sídlem v Ostravě a okresní hygienické stanice se sídlem v Bruntále, Frýdku-Místku, Karviné, Novém Jičíně a Opavě, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě,

n) Krajská hygienická stanice se sídlem ve Zlíně a okresní hygienické stanice se sídlem v Kroměříži, Uherském Hradišti a Vsetíně, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně.

18. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona příslušnost k hospodaření s majetkem České republiky, se kterým ke dni 31. prosince 2002 hospodařily Okresní hygienická stanice pro okres Praha-východ se sídlem v Praze a Okresní hygienická stanice pro okres Praha-západ se sídlem v Praze, a veškerá práva a závazky, včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů, které měla ke dni 31. prosince 2002 Okresní hygienická stanice pro okres Praha-východ a Okresní hygienická stanice pro okres Praha-západ, přecházejí na Ministerstvo zdravotnictví.

19. Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona příslušnost k hospodaření s majetkem České republiky neuvedeným v bodech 16 a 17, se kterými ke dni 31. prosince 2002 hospodařily okresní a krajské hygienické stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy), a veškerá práva a závazky včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů ostatních zaměstnanců, neuvedených v bodech 16 a 17, které měla ke dni 31. prosince 2002:

a) Hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Praze,

b) Krajská hygienická stanice se sídlem v Praze, okresní hygienické stanice se sídlem v Benešově, Berouně, Kladně, Kolíně, Kutné Hoře, Mělníku, Mladé Boleslavi, Nymburku, Příbrami a Rakovníku, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Kolíně,

c) Krajská hygienická stanice se sídlem v Českých Budějovicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Českých Budějovicích, Českém Krumlově, Jindřichově Hradci, Písku, Prachaticích, Strakonících a Táboře, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Českých Budějovicích,

d) Krajská hygienická stanice se sídlem v Plzni, městská hygienická stanice se sídlem v Plzni a okresní hygienické stanice se sídlem v Domažlicích, Klatovech, Plzni, Rokycanech a Tachově, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Plzni,

e) Krajská hygienická stanice se sídlem v Karlových Varech a okresní hygienické stanice se sídlem v Chebu, Karlových Varech a Sokolově, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Karlových Varech,

f) Krajská hygienická stanice se sídlem v Ústí nad Labem a okresní

hygienické stanice se sídlem v Ústí nad Labem, Děčíně, Chomutově, Litoměřicích, Lounech, Mostě a Teplicích, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem,

g) Krajská hygienická stanice se sídlem v Liberci a okresní hygienické stanice se sídlem v České Lípě, Jablonci nad Nisou, Liberci a Semilech, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Liberci,

h) Krajská hygienická stanice se sídlem v Hradci Králové a okresní hygienické stanice se sídlem v Hradci Králové, Jičíně, Náchodě, Rychnově nad Kněžnou a Trutnově, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Hradci Králové,

i) Krajská hygienická stanice se sídlem v Pardubicích a okresní hygienické stanice se sídlem v Chrudimi, Svitavách a Ústí nad Orlicí, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Pardubicích,

j) Krajská hygienická stanice se sídlem v Jihlavě a okresní hygienické stanice se sídlem v Havlíčkově Brodě, Pelhřimově, Třebíči a Žďáru nad Sázavou, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Jihlavě,

k) Krajská hygienická stanice se sídlem v Brně, Městská hygienická stanice se sídlem v Brně a okresní hygienické stanice se sídlem v Brně, Blansku, Břeclavi, Hodoníně, Vyškově a Znojmě, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Brně,

l) Krajská hygienická stanice se sídlem v Olomouci a okresní hygienické stanice se sídlem v Jeseníku, Prostějově, Přerově a Šumperku, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Olomouci,

m) Krajská hygienická stanice se sídlem v Ostravě a okresní hygienické stanice se sídlem v Bruntále, Frýdku-Místku, Karviné, Novém Jičíně a Opavě, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Ostravě,

n) Krajská hygienická stanice se sídlem ve Zlíně a okresní hygienické stanice se sídlem v Kroměříži, Uherském Hradišti a Vsetíně, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem ve Zlíně.

20. Pokud jde o majetek České republiky, který užívaly ke dni 31. prosince 2002 městské hygienické stanice se sídlem v hlavním městě Praze, v Plzni a v Brně, mění se příslušnost hospodaření s ním takto:

a) jde-li o majetek potřebný k plnění úkolů v rámci působnosti správního úřadu uvedeného v bodech 1 až 3 užívaný ke dni 31. prosince 2002:

1. Městskou hygienickou stanicí se sídlem v hlavním městě Praze, přísluší dnem účinnosti tohoto zákona hospodaření s ním Hygienické stanici hlavního města Prahy se sídlem v Praze,

2. Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Plzni, přísluší dnem účinnosti tohoto zákona hospodaření s ním Krajské hygienické stanici Plzeňského kraje se sídlem v Plzni,

3. Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Brně, přísluší dnem účinnosti tohoto zákona hospodaření s ním Krajské hygienické stanici Jihomoravského kraje se sídlem v Brně;

b) jde-li o majetek neuvedený v písmenu a) užívaný ke dni 31. prosince 2002:

1. Městskou hygienickou stanicí se sídlem v hlavním městě Praze, přísluší hospodaření s ním zdravotnímu ústavu se sídlem v Praze,
2. Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Plzni, přísluší hospodaření s ním zdravotnímu ústavu se sídlem v Plzni,
3. Městskou hygienickou stanicí se sídlem v Brně, přísluší hospodaření s ním zdravotnímu ústavu se sídlem v Brně;

c) dnem účinnosti tohoto zákona práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů technicko-hospodářských zaměstnanců potřebných ke správě a údržbě tohoto majetku a plnění funkcí zaměstnavatele správním úřadem uvedeným v písmenu a) bodech 1 až 3 a zaměstnanců vykonávajících státní zdravotní dozor, které měla k tomuto dni:

1. Městská hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na Hygienickou stanici hlavního města Prahy se sídlem v Praze,
2. Městská hygienická stanice se sídlem v Plzni, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Plzeňského kraje se sídlem v Plzni,
3. Městská hygienická stanice se sídlem v Brně, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici Jihomoravského kraje se sídlem v Brně;

d) dnem účinnosti tohoto zákona práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců neuvedených v písmenu c), které měla k tomuto dni:

1. Městská hygienická stanice hlavního města Prahy, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Praze,
2. Městská hygienická stanice se sídlem v Plzni, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Plzni,
3. Městská hygienická stanice se sídlem v Brně, přecházejí na zdravotní ústav se sídlem v Brně.

21. Věci, které jsou majetkem České republiky, práva České republiky a jiné majetkové hodnoty, jakož i závazky České republiky uvedené v bodech 17 až 20 nepřecházejí ve smyslu zvláštního zákona z majetku České republiky do vlastnictví krajů ani obcí.

ČÁST STO OSMNÁCTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. CXVIII

1. Správní řízení zahájená okresním úřadem a pověřeným obecním úřadem přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a před tímto dnem pravomocně neskončená dokončí orgány územních samosprávných celků podle toho, na které územní samosprávné celky působnosti okresních úřadů a pověřených obecních úřadů podle tohoto zákona přešly.

2. Lhůty pro vydání správních rozhodnutí se orgánům uvedeným v bodě 1 prodlužují o 30 dnů.
3. Výkon rozhodnutí zahájený okresním úřadem nebo výkon rozhodnutí, který bude možné zahájit až po nabytí účinnosti tohoto zákona, provedou územní samosprávné celky podle toho, na které územní samosprávné celky působnosti okresních úřadů podle tohoto zákona přešly. Výnosy z takto provedených výkonů rozhodnutí jsou příjmem územních samosprávných celků, které výkon rozhodnutí provedly.
4. V řízeních o odvolání proti rozhodnutím okresních a městských hygieniků, která ke dni účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena krajskými hygieniky (hygienikem hlavního města Prahy), pokračuje příslušná krajská hygienická stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy), v řízeních o odvolání proti rozhodnutí krajských hygieniků (hygienika hlavního města Prahy), která ke dni účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena, pokračuje Ministerstvo zdravotnictví.
5. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena okresními a městskými hygieniky a krajskými hygieniky (hygienikem hlavního města Prahy), s výjimkou řízení podle bodu 4, pokračují místně příslušné krajské hygienické stanice (Hygienická stanice hlavního města Prahy).
6. Okresní úřady provedou skartační řízení u všech písemností, jimž ke dni 31. prosince 2002 projde skartační lhůta.
7. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností v sídlech dosavadních okresních úřadů a obecní úřady obcí s rozšířenou působností Černošice, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, Nýřany, Přeštice a Šlapanice převezmou do své péče spisovny okresních úřadů.
8. Pověřené obecní úřady provedou spisovou rozlukou u agend, které budou od 1. ledna 2003 vykonávat obecní úřady obcí s rozšířenou působností.
9. Ministerstvo vnitra stanoví vyhláškou postupy při provádění spisové rozluky v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů a náležitosti spisové evidence při provádění spisové rozluky.

ČÁST STO DEVATENÁCTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. CXIX

1. Pokud zvláštní zákon stanoví působnost okresního úřadu nebo okresního národního výboru a tato působnost nebyla tímto nebo zvláštním zákonem

převedená na územní samosprávné celky, vykonává tuto působnost obecní úřad obce s rozšířenou působností jako výkon přenesené působnosti.

2. Pokud okresní úřad vykonával činnosti, které mu nebyly stanoveny obecně závazným právním předpisem, přechází tyto činnosti na obecní úřad obce s rozšířenou působností jako výkon přenesené působnosti.

3. Pokud zvláštní zákon stanoví působnost orgánu, který zanikl, a nejedná se o případy uvedené v bodě 1, a tato působnost nebyla přenesena na jiný orgán, je věcně příslušný ústřední správní úřad, do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší.

znění čl. III zákona č. [138/2002 Sb.](#)

Čl. III

1. Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Reklama vytvořená nebo šířená na základě smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzuje po dobu 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle dosavadní právní úpravy.